ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1999

Vyhlásené: 25.05.1999 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

110

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 22. júna 1995 bol na 82. zasadnutí Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce v Ženeve prijatý Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o bezpečnosti a zdraví v baniach č. 176.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 1025 z 27. marca 1998 a predseda vlády Slovenskej republiky v zastúpení prezidenta Slovenskej republiky ho ratifikoval 4. mája 1998. Ratifikačná listina bola uložená a zaregistrovaná u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce v Ženeve 3. júna 1998.

Dohovor nadobudol platnosť 5. júna 1998 v súlade s článkom 18 ods. 2 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 3. júna 1999 v súlade s článkom 18 ods. 3.

DOHOVOR 176

Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o bezpečnosti a zdraví v baniach č. 176 z roku 1995[1])

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú do Ženevy zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce a ktorá sa zišla na svojom osemdesiatom druhom zasadnutí 6. júna 1995,

berúc na vedomie príslušné medzinárodné pracovné dohovory a odporúčania a osobitne Dohovor o zrušení nútenej práce z roku 1957, Dohovor o ochrane pred ionizujúcim žiarením z roku 1960 a Odporúčanie o ochrane pred ionizujúcim žiarením z roku 1960, Dohovor o zaistení bezpečnosti strojov z roku 1963 a Odporúčanie o zaistení bezpečnosti strojov z roku 1963, Dohovor o dávkach pri pracovných úrazoch z roku 1964 a Odporúčanie o dávkach pri pracovných úrazoch z roku 1964, Dohovor o minimálnom veku (práca v podzemí) z roku 1965 a Odporúčanie o minimálnom veku (práca v podzemí) z roku 1965, Dohovor o lekárskom vyšetrení mladých osôb (práca v podzemí) z roku 1965, Dohovor o pracovnom prostredí (znečistenie vzduchu, hluk a vibrácie) z roku 1977 a Odporúčanie o pracovnom prostredí (znečistenie vzduchu, hluk a vibrácie) z roku 1977, Dohovor o bezpečnosti a zdraví v zamestnaní z roku 1981 a Odporúčanie o bezpečnosti a zdraví v zamestnaní z roku 1981, Dohovor o službách pracovného lekárstva z roku 1985 a Odporúčanie o službách pracovného lekárstva z roku 1985, Dohovor o azbeste z roku 1986 a Odporúčanie o azbeste z roku 1986, Dohovor o bezpečnosti a zdraví v stavebníctve z roku 1988 a Odporúčanie o bezpečnosti a zdraví v stavebníctve z roku 1988, Dohovor o chemikáliách z roku 1990 a Odporúčanie o chemikáliách z roku 1990 a Dohovor o predchádzaní veľkým priemyselným

haváriám z roku 1993 a Odporúčanie o predchádzaní veľkým priemyselným haváriám z roku 1993,

vzhľadom na to, že pracovníci[2]) potrebujú a majú právo na informácie, odborné vzdelávanie a riadne konzultácie a účasť na príprave a uplatňovaní opatrení v oblasti bezpečnosti a zdravia pri práci, ktoré sa týkajú nebezpečenstiev a rizík, ktorým čelia v banskom priemysle,

uznávajúc, že je žiaduce predchádzať akýmkoľvek smrteľným úrazom, zraneniam alebo chorobám, ktoré postihujú pracovníkov alebo obyvateľstvo, alebo škodám na životnom prostredí, ktoré vyplývajú z banských činností,

berúc do úvahy potrebu spolupráce medzi Medzinárodnou organizáciou práce, Svetovou zdravotníckou organizáciou, Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu a ostatnými kompetentnými inštitúciami a berúc na vedomie príslušné dokumenty, sústavu praktických zásad a pravidiel, úpravy a smernice, ktoré vydali tieto organizácie,

rozhodnúc prijať niektoré návrhy, pokiaľ ide o bezpečnosť a zdravie v baniach, čo je štvrtý bod programu zasadnutia, a

určujúc, že tieto návrhy majú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma[3]) dvadsiateho druhého júna tisícdeväťstodeväťdesiatpäť tento dohovor, ktorý možno uvádzať ako Dohovor o bezpečnosti a zdraví v baniach z roku 1995.

PRVÁ ČASŤ
DEFINÍCIE

Článok 1

1. Na účely tohto dohovoru sa pod pojmom „baňa“ rozumejú:
   a) povrchový alebo podzemný priestor, kde sa vykonávajú najmä tieto činnosti:
      i) prieskum nerastov okrem ropy a plynu, pri ktorom sa mechanicky zasahuje do zeme,
      ii) ťažba nerastov okrem ropy a plynu,
      iii) príprava vrátane drvenia, mletia, zušľachťovania alebo prania vyťaženého materiálu,
   b) všetky stroje, zariadenia, prístroje, prevádzky, budovy a stavebné konštrukcie používané pri činnostiach uvedených pod písmenom a).
2. Na účely tohto dohovoru sa pod pojmom „zamestnávateľ“ rozumie akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v bani zamestnáva jedného pracovníka alebo viacerých pracovníkov, a ak si to vyžaduje súvislosť, aj prevádzkovateľ, hlavný dodávateľ, dodávateľ alebo subdodávateľ.

DRUHÁ ČASŤ
ROZSAH A PROSTRIEDKY APLIKÁCIE

Článok 2

1. Tento dohovor sa vzťahuje na všetky bane.
2. Po konzultáciách s príslušnými najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov príslušný úrad člena,[4]) ktorý ratifikuje tento dohovor,

a) môže vylúčiť určité kategórie baní z aplikácie dohovoru alebo môže vylúčiť z aplikácie dohovoru určité ustanovenia dohovoru, ak celková ochrana poskytovaná v týchto baniach podľa vnútroštátneho práva a praxe nie je menšia ako tá, ktorá by vyplývala z úplnej aplikácie ustanovení tohto dohovoru,

b) v prípade vylúčenia určitých kategórií baní podľa písmena a) tohto odseku vypracuje plány na postupné zahrnutie všetkých baní.

3. Člen, ktorý ratifikuje tento dohovor a využije možnosť, ktorá je daná v odseku 2 písm. a) tohto článku, vo svojich správach o aplikácii dohovoru predkladaných podľa článku 22 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce[5]) uvedie ktorúkoľvek takto vylúčenú osobitnú kategóriu baní a dôvody jej vylúčenia.

Článok 3

V rámci vnútroštátnych podmienok a praxe a po konzultáciách s príslušnými najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov člen sformuluje, vykoná a periodicky preskúma ucelenú politiku v oblasti bezpečnosti a zdravia v baniach, ak ide o opatrenia na uskutočňovanie ustanovení dohovoru.

Článok 4

1. Opatrenia na zabezpečenie aplikácie dohovoru určia vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy.
2. Tam, kde je to potrebné, tieto vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy sa doplnia
   a) technickými normami, smernicami alebo sústavou praktických zásad a pravidiel, alebo
   b) inými prostriedkami uplatňovania, ktoré sú v súlade s vnútroštátnou praxou,tak, ako ich schvaľuje príslušný úrad.

Článok 5

1. Vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy podľa článku 4 ods. 1 určia príslušný úrad, ktorý má kontrolovať a upravovať rozličné aspekty bezpečnosti a zdravia v baniach.
2. Takéto vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy ustanovia
   a) dozor nad bezpečnosťou a zdravím v baniach,
   b) inšpekciu baní, ktorú vykonávajú inšpektori vymenovaní na tento účel príslušným úradom,
   c) postupy pri oznamovaní a vyšetrovaní smrteľných a iných závažných úrazov, nebezpečných udalostí a banských nešťastí tak, ako ich vymedzujú vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy,
   d) zostavovanie a zverejňovanie štatistiky o úrazoch, chorobách z povolania a nebezpečných udalostiach tak, ako ich vymedzujú vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy,
   e) právomoc príslušného úradu pozastaviť alebo obmedziť banskú činnosť z dôvodov bezpečnosti a zdravia, ak sa stav z dôvodu, pre ktorý sa činnosť zastavila alebo obmedzila, neodstráni,
   f) účinné postupy na zabezpečenie uplatňovania práv pracovníkov a ich zástupcov konzultovať opatrenia a zúčastňovať sa na opatreniach, ktoré sa týkajú bezpečnosti a zdravia na pracovisku.
3. Takéto vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy ustanovia, že výrobu, uskladnenie, prepravu a používanie trhavín a roznecovadiel v bani vykonávajú zodpovedné a oprávnené osoby alebo sa vykonávajú pod ich priamym dozorom.
4. Takéto vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy ustanovia
   a) požiadavky na banskú záchrannú službu, prvú pomoc a primerané zdravotnícke vybavenie,
   b) povinnosť zabezpečiť a udržiavať primerané sebazáchranné dýchacie prístroje pre pracovníkov v podzemných uhoľných baniach a podľa potreby aj v iných podzemných baniach,

c) ochranné opatrenia na zabezpečenie opustených banských diel s cieľom vylúčiť alebo minimalizovať riziká ohrozenia bezpečnosti a zdravia,

d) požiadavky na bezpečné uskladnenie, prepravu a odstraňovanie nebezpečných látok používaných v banskej prevádzke a odpadu, ktorý vzniká v bani,

e) tam, kde je to vhodné, povinnosť zabezpečiť dostatočné hygienické zariadenia a vybavenie na umývanie, prezliekanie, jedenie a udržiavať ich v hygienicky zodpovedajúcom stave.

5. Takéto vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy ustanovia, že zamestnávateľ zodpovedný za baňu pred začatím prevádzky zabezpečí vyhotovenie príslušnej dokumentácie banských diel a porubov a v prípade akejkoľvek závažnej zmeny pravidelné aktualizovanie takejto dokumentácie a jej dostupnosť v priestore bane.

TRETIA ČASŤ
PREVENTÍVNE A OCHRANNÉ OPATRENIA V BANI

A. Povinnosti zamestnávateľov

Článok 6

Pri prijímaní preventívnych a ochranných opatrení podľa tejto časti dohovoru zamestnávateľ zhodnotí riziko a rieši ho podľa tohto poradia dôležitosti:

a) odstrániť riziko,

b) zvládnuť zdroj nebezpečenstva,

c) minimalizovať nebezpečenstvá prostriedkami, ktoré zahŕňajú vypracovanie systémov bezpečnej práce, a

d) zabezpečiť, ak nebezpečenstvo trvá, používanie osobného ochranného prostriedku

s prihliadnutím na to, čo je rozumné, použiteľné a uskutočniteľné a čo sa považuje za správny postup a zachovanie primeranej opatrnosti.

Článok 7

Zamestnávatelia prijmú všetky potrebné opatrenia na vylúčenie alebo na minimalizovanie rizík týkajúcich sa bezpečnosti a zdravia v baniach, ktoré riadia, a najmä

a) zabezpečia, že pre baňu sa vyprojektuje, skonštruuje a namontuje elektrické, mechanické a iné zariadenie vrátane komunikačného systému, ktoré zabezpečí podmienky na bezpečnú prevádzku a pre zdravotne zodpovedajúce pracovné prostredie,

b) zabezpečia, že baňa sa uvedie do činnosti, prevádzkuje sa, udržiava a vyraďuje sa z prevádzky takým spôsobom, aby pracovníci mohli vykonávať im určenú prácu bez ohrozenia ich bezpečnosti a zdravia alebo bezpečnosti a zdravia iných osôb,

c) prijmú opatrenia na udržiavanie stability terénu na miestach, kde osoby majú prístup v rámci svojej práce,

d) zabezpečia z každého podzemného pracoviska vždy, keď je to možné, dva východy, pritom každý z nich je spojený so samostatnými únikovými prostriedkami na povrch,

e) zabezpečia sledovanie, hodnotenie a pravidelnú kontrolu pracovného prostredia s cieľom určiť rozličné riziká, ktorým pracovníci môžu byť vystavení, a zhodnotiť úroveň ich expozície,

f) zabezpečia primerané vetranie všetkých podzemných pracovísk, do ktorých je povolený prístup,

g) pre oblasti, ktoré môžu byť osobitne ohrozené, vypracujú a realizujú prevádzkový plán a postupy na zaistenie bezpečnosti systému práce a ochrany pracovníkov,

h) podľa povahy prevádzky bane urobia kroky a prijmú príslušné bezpečnostné opatrenia s cieľom predchádzať, odhaliť a bojovať proti vzniku a šíreniu požiarov a výbuchov,

i) v prípade vážneho ohrozenia bezpečnosti a zdravia pracovníkov zabezpečia zastavenie prevádzky a evakuáciu pracovníkov na bezpečné miesto.

Článok 8

Zamestnávateľ pre každú baňu vypracuje osobitný havarijný plán pre prípady dôvodne predvídateľných priemyselných nehôd a prírodných katastrof.

Článok 9

Tam, kde sú pracovníci vystavení fyzikálnym, chemickým alebo biologickým rizikám, zamestnávateľ

a) zrozumiteľne informuje pracovníkov o ohrozeniach spojených s ich prácou, o možných rizikách ohrozujúcich ich zdravie a o príslušných preventívnych a ochranných opatreniach,

b) prijme primerané opatrenia na vylúčenie alebo na minimalizovanie nebezpečenstiev vyplývajúcich z vystavenia sa týmto ohrozeniam,

c) tam, kde nemôže inými prostriedkami zabezpečiť primeranú ochranu pred nebezpečenstvom úrazu alebo poškodenia zdravia vrátane vystavenia pracovníka nepriaznivým podmienkam, bezplatne mu poskytne a udržiava vhodné ochranné prostriedky, ak je to potrebné, odev a iné vybavenie tak, ako to vymedzujú vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy,

d) pracovníkom, ktorí na pracovisku utrpeli zranenie alebo ochoreli, zabezpečí prvú pomoc, primeranú prepravu z pracoviska a prístup do príslušných zdravotníckych zariadení.

Článok 10

Zamestnávateľ zabezpečí, aby sa

a) všetkým pracovníkom poskytovali primerané bezplatné školiace a preškoľovacie programy a zrozumiteľné poučenia o záležitostiach bezpečnosti a zdravia, ako aj o pridelenej práci,

b) v súlade s vnútroštátnymi zákonmi a inými právnymi predpismi a úpravami vykonával primeraný dozor a kontrola v každej pracovnej zmene a aby sa zabezpečila bezpečná prevádzka bane,

c) zaviedol systém, podľa ktorého sú kedykoľvek známe konkrétne mená všetkých osôb, ktoré sú v podzemí, ako aj pravdepodobné miesto ich výkonu práce,

d) vyšetrili všetky nehody a nebezpečné udalosti tak, ako to určujú vnútroštátne zákony alebo iné právne predpisy a úpravy, a aby sa prijalo príslušné nápravné opatrenie,

e) pre príslušný úrad vypracovala správa o nehodách a nebezpečných udalostiach tak, ako ju vymedzujú vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy.

Článok 11

Na základe všeobecných zásad pracovného lekárstva a v súlade s vnútroštátnymi zákonmi a inými právnymi predpismi a úpravami zamestnávateľ zabezpečí vykonávanie pravidelného zdravotného dozoru nad pracovníkmi vystavenými zdravotným rizikám špecifickým pre baníctvo.

Článok 12

Vždy, keď dvaja alebo viacerí zamestnávatelia vykonávajú činnosti v tej istej bani, zamestnávateľ zodpovedný za baňu koordinuje uplatňovanie všetkých opatrení týkajúcich sa bezpečnosti a zdravia pracovníkov a je na prvom mieste zodpovedný za bezpečnosť prevádzok. Jednotliví zamestnávatelia tým však nie sú zbavení zodpovednosti za uplatňovanie všetkých opatrení týkajúcich sa bezpečnosti a zdravia ich pracovníkov.

B. Práva a povinnosti pracovníkov
a ich zástupcov

Článok 13

1. Na základe vnútroštátnych zákonov a iných právnych predpisov a úprav uvedených v článku 4 pracovníci majú tieto práva:
   a) oznamovať zamestnávateľovi a príslušnému úradu nehody, nebezpečné udalosti a riziká,
   b) žiadať a dosiahnuť uskutočnenie kontroly a prešetrenie záležitostí zo strany zamestnávateľa a príslušného úradu, ak je dôvod na obavu týkajúcu sa bezpečnosti a zdravia,
   c) vedieť a byť oboznámení s rizikami na pracovisku, ktoré môžu mať nepriaznivý vplyv na ich bezpečnosť alebo zdravie,
   d) získavať od zamestnávateľa alebo príslušného úradu informácie dôležité pre ich bezpečnosť alebo zdravie,
   e) opustiť akékoľvek miesto v bani, ak nastanú okolnosti, z ktorých po rozumnom posúdení vyplýva, že predstavujú vážne nebezpečenstvo pre ich bezpečnosť a zdravie,
   f) kolektívne vyberať zástupcov pre bezpečnosť a zdravie.
2. Zástupcovia pre bezpečnosť a zdravie uvedení v odseku 1 písm. f) majú v súlade s vnútroštátnymi zákonmi a inými právnymi predpismi a úpravami právo
   a) zastupovať pracovníkov vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú bezpečnosti a zdravia na pracovisku, vrátane vykonávania práv uvedených v odseku 1, kde je to vhodné,
   b) zúčastniť sa na
      i) kontrolách a vyšetrovaniach, ktoré vedie zamestnávateľ a príslušný úrad na pracovisku,
      ii) sledovaní a vyšetrovaní záležitostí, ktoré sa týkajú bezpečnosti a zdravia,
   c) vziať si na pomoc poradcov a nezávislých odborníkov,
   d) včas konzultovať so zamestnávateľom záležitosti, ktoré sa týkajú bezpečnosti a zdravia, vrátane zásad a postupov,
   e) konzultovať s príslušným úradom,
   f) dostávať oznámenie o nehodách a nebezpečných udalostiach dôležité pre oblasť, pre ktorú boli vybratí.
3. Postupy na vykonávanie práv uvedených v odsekoch 1 a 2 sa špecifikujú
   a) vnútroštátnymi zákonmi a inými právnymi predpismi a úpravami,
   b) prostredníctvom konzultácií medzi zamestnávateľmi a pracovníkmi a ich zástupcami.
4. Vnútroštátne zákony a iné právne predpisy a úpravy zabezpečia, že práva uvedené v odsekoch 1 a 2 sa vykonávajú bez diskriminácie alebo bez odvetných opatrení.

Článok 14

Pracovníci sú povinní na základe vnútroštátnych zákonov a iných právnych predpisov a úprav v súlade s ich odbornou prípravou

a) dodržiavať predpísané opatrenia, ktoré sa týkajú bezpečnosti a zdravia,
b) primerane sa starať o vlastnú bezpečnosť a zdravie a bezpečnosť a zdravie iných osôb, ktoré by mohli byť postihnuté ich konaniami alebo opomenutiami pri práci, vrátane riadnej starostlivosti a používania ochranného odevu, vybavenia a prostriedkov, ktoré na tento účel dostali k dispozícii,
c) neodkladne oznamovať svojmu bezprostrednému nadriadenému každú situáciu, o ktorej sa domnievajú, že by mohla predstavovať riziko pre ich bezpečnosť alebo zdravie alebo pre bezpečnosť alebo zdravie iných osôb, a ktorú nedokážu sami riadne zvládnuť,
d) spolupracovať so zamestnávateľom tak, aby sa dosiahol súlad medzi plnením povinností a zodpovednosťou, ktoré mu vyplývajú z tohto dohovoru.

C. Spolupráca

Článok 15

V súlade s vnútroštátnymi zákonmi a inými právnymi predpismi a úpravami sa prijmú opatrenia na rozvoj spolupráce medzi zamestnávateľmi a pracovníkmi a ich zástupcami pri podpore bezpečnosti a zdravia v baniach.

ŠTVRTÁ ČASŤ
UPLATŇOVANIE

Článok 16

Člen

a) vykoná všetky potrebné opatrenia vrátane ustanovení o primeraných postihoch a nápravných opatreniach, aby zabezpečil účinné presadzovanie ustanovení tohto dohovoru,

b) zabezpečí primerané inšpekčné služby na vykonávanie dozoru nad uplatňovaním opatrení prijatých podľa tohto dohovoru a vybaví tieto služby prostriedkami potrebnými na plnenie týchto úloh.

PIATA ČASŤ
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 17

Formálne ratifikácie tohto dohovoru sa oznámia generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce na registráciu.

Článok 18

1. Tento dohovor zaväzuje len tých členov Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikácie zaregistroval generálny riaditeľ.
2. Dohovor nadobudne platnosť po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď generálny riaditeľ zaregistroval ratifikácie dohovoru dvoma členmi.
3. Potom tento dohovor nadobudne platnosť pre ktoréhokoľvek člena po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď sa jeho ratifikácia zaregistrovala.

Článok 19

1. Člen, ktorý ratifikoval tento dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď dohovor prvýkrát nadobudol platnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý túto skutočnosť zaregistruje. Také vypovedanie nadobudne platnosť rok po dni jeho zaregistrovania.
2. Každý člen, ktorý ratifikoval tento dohovor a nepoužije právo vypovedať ho v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov uvedeného v predchádzajúcom odseku, bude viazaný dohovorom na ďalších desať rokov a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 20

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členom Medzinárodnej organizácie práce registráciu všetkých ratifikácií a vypovedaní, ktoré mu oznámili členovia organizácie.
2. Pri upovedomení členov organizácie o registrácii druhej ratifikácie generálny riaditeľ upozorní členov organizácie na dátum, keď dohovor nadobudne platnosť.

Článok 21

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov na registráciu podľa článku 102 Charty Organizácie Spojených národov úplné

podrobnosti o všetkých ratifikáciách a aktoch vypovedania, ktoré zaregistroval podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Článok 22

Vždy, ak to Správna rada Medzinárodného úradu práce považuje za potrebné, predloží generálnej konferencii správu o pôsobení tohto dohovoru a preskúma vhodnosť zaradenia otázky jeho čiastočného alebo úplného revidovania do programu konferencie.

Článok 23

1. Ak konferencia prijme nový dohovor, ktorý reviduje tento dohovor úplne alebo sčasti, potom, ak nový dohovor neustanoví inak,

a) ratifikácia nového revidovaného dohovoru členom má ipso iure za následok okamžité vypovedanie tohto dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 19, ak a keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť,

b) odo dňa, keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť, tento dohovor prestane byť prístupný ratifikácii zo strany členov.

2. Tento dohovor ostane v každom prípade v platnosti v jeho terajšej forme a terajšom obsahu pre tých členov, ktorí ho ratifikovali, ale neratifikovali revidovaný dohovor.

Článok 24

Anglické a francúzske znenia textu tohto dohovoru sú rovnako rozhodujúce.

Uvedený text dohovoru je pôvodný a riadne sa prijal v priebehu osemdesiateho druhého zasadnutia Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce, ktoré sa konalo v Ženeve a bolo vyhlásené za skončené dvadsiateho druhého júna 1995.

Na dôkaz toho sme pripojili svoje podpisy dvadsiateho tretieho júna 1995:

prezident konferencie

F. ROSALES ARGÜELLO

generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce

M. HANSENNE

Text dohovoru, ako je tu uvedený, je presnou kópiou pôvodného textu, ktorý podpísal prezident Medzinárodnej konferencie práce a generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce.

Overená, presná a kompletná kópia.

Za generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce:

FRANCIS MAUPAIN v. r.

právny poradca Medzinárodného úradu práce

Príloha
k č. 110/1999 Z. z.

CONVENTION 176

Convention of the International Labour Organization concerning Safety and Health in Mines No. 176/1995

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-Second Session on 6 June 1995, and

Noting the relevant International Labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Abolition of Forced Labour Convention, 1957; the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960; the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963; the Employment Injury Benefits Convention and Recommendation, 1964; the Minimum Age (Underground Work) Convention and Recommendation, 1965; the Medical Examination of Young Persons (Underground Work) Convention, 1965; the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention and Recommendation, 1977; the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981; the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985; the Asbestos Convention and Recommendation, 1986; the Safety and Health in Construction Convention and Recommendation, 1988; the Chemicals Convention and Recommendation, 1990; and the Prevention of Major Industrial Accidents Convention and Recommendation, 1993, and

Considering that workers have a need for, and a right to, information, training and genuine consultation on and participation in the preparation and implementation of safety and health measures concerning the hazards and risks they face in the mining industry, and

Recognizing that it is desirable to prevent any fatalities, injuries or ill health affecting workers or members of the public, or damage to the environment arising from mining operations, and

Having regard to the need for cooperation between the International Labour Organization, the World Health Organization, the International Atomic Energy Agency and other relevant institutions and noting the relevant instruments, codes of practice, codes and guidelines issued by these organizations, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in mines, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-five the following Convention, which may be cited as the Safety and Health in Mines Convention, 1995:

PART I. DEFINITIONS

Article 1

1. For the purpose of this Convention, the term řmineř covers -

(a) surface or underground sites where the following activities, in particular, take place:
  (i) exploration for minerals, excluding oil and gas, that involves the mechanical disturbance of the ground;
  (ii) extraction of minerals, excluding oil and gas;
  (iii) preparation, including crushing, grinding, concentration or washing of the extracted material; and
(b) all machinery, equipment, appliances, plant, buildings and civil engineering structures used in conjunction with the activities referred to in (a) above.

2. For the purpose of this Convention, the term řemployerř means any physical or legal person who employs one or more workers in a mine and, as the context requires, the operator, the principal contractor, contractor or subcontractor.

PART II. SCOPE AND MEANS OF APPLICATION

Article 2

1. This Convention applies to all mines.

2. After consultations with the most representative organizations of employers and workers concerned, the competent authority of a Member which ratifies the Convention:

(a) may exclude certain categories of mines from the application of the Convention, or certain provisions thereof, if the overall protection afforded at these mines under national law and practice is not inferior to that which would result from the full application of the provisions of the Convention;
(b) shall, in the case of exclusion of certain categories of mines pursuant to clause (a) above, make plans for progressively covering all mines.

3. A Member which ratifies the Convention and avails itself of the possibility afforded in paragraph 2(a) above shall indicate, in its reports on the application

of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, any particular category of mines thus excluded and the reasons for the exclusion.

Article 3

In the light of national conditions and practice and after consultations with the most representative organizations of employers and workers concerned, the Member shall formulate, carry out and periodically review a coherent policy on safety and health in mines, particularly with regard to the measures to give effect to the provisions of the Convention.

Article 4

1. The measures for ensuring application of the Convention shall be prescribed by national laws and regulations.

2. Where appropriate, these national laws and regulations shall be supplemented by:
(a) technical standards, guidelines or codes of practice; or
(b) other means of application consistent with national practice,

as identified by the competent authority.

Article 5

1. National laws and regulations pursuant to Article 4, paragraph 1, shall designate the competent authority that is to monitor and regulate the various aspects of safety and health in mines.

2. Such national laws and regulations shall provide for:
(a) the supervision of safety and health in mines;
(b) the inspection of mines by inspectors designated for the purpose by the competent authority;
(c) the procedures for reporting and investigating fatal and serious accidents, dangerous occurrences and mine disasters, each as defined by national laws or regulations;
(d) the compilation and publication of statistics on accidents, occupational diseases and dangerous occurrences, each as defined by national laws or regulations;
(e) the power of the competent authority to suspend or restrict mining activities on safety and health grounds, until the condition giving rise to the suspension or restriction has been corrected; and
(f) the establishment of effective procedures to ensure the implementation of the rights of workers and their representatives to be consulted on matters and to participate in measures relating to safety and health at the workplace.

3. Such national laws and regulations shall provide that the manufacture, storage, transport and use of explosives and initiating devices at the mine shall be carried out by or under the direct supervision of competent and authorized persons.

4. Such national laws and regulations shall specify:
(a) requirements relating to mine rescue, first aid and appropriate medical facilities;
(b) an obligation to provide and maintain adequate self-rescue respiratory devices for workers in underground coal mines and, where necessary, in other underground mines;
(c) protective measures to secure abandoned mine workings so as to eliminate or minimize risks to safety and health;
(d) requirements for the safe storage, transportation and disposal of hazardous substances used in the mining process and waste produced at the mine; and
(e) where appropriate, an obligation to supply sufficient sanitary conveniences and facilities to wash, change and eat, and to maintain them in hygienic condition.

5. Such national laws and regulations shall provide that the employer in charge of the mine shall ensure that appropriate plans of workings are prepared before the start of operation and, in the event of any significant modification, that such plans are brought up to date periodically and kept available at the mine site.

PART III. PREVENTIVE AND PROTECTIVE MEASURES AT THE MINE

A. RESPONSIBILITIES OF EMPLOYERS

Article 6

In taking preventive and protective measures under this Part of the Convention, the employer shall assess the risk and deal with it in the following order of priority:
(a) eliminate the risk;
(b) control the risk at source;
(c) minimize the risk by means that include the design of safe work systems; and
(d) in so far as the risk remains, provide for the use of personal protective equipment,

having regard to what is reasonable, practicable and feasible, and to good practice and the exercise of due diligence.

Article 7

Employers shall take all necessary measures to eliminate or minimize the risks to safety and health in mines under their control, and in particular:
(a) ensure that the mine is designed, constructed and provided with electrical, mechanical and other equipment, including a communication system, to provide conditions for safe operation and a healthy working environment;
(b) ensure that the mine is commissioned, operated, maintained and decommissioned in such a way that workers can perform the work assigned to them without endangering their safety and health or that of other persons;
(c) take steps to maintain the stability of the ground

in areas to which persons have access in the context of their work;
(d) whenever practicable, provide, from every underground workplace, two exits, each of which is connected to separate means of egress to the surface;
(e) ensure the monitoring, assessment and regular inspection of the working environment to identify the various hazards to which the workers may be exposed and to assess their level of exposure;
(f) ensure adequate ventilation for all underground workings to which access is permitted;
(g) in respect of zones susceptible to particular hazards, draw up and implement an operating plan and procedures to ensure a safe system of work and the protection of workers;
(h) take measures and precautions appropriate to the nature of a mine operation to prevent, detect and combat the start and spread of fires and explosions; and
(i) ensure that when there is serious danger to the safety and health of workers, operations are stopped and workers are evacuated to a safe location.

Article 8

The employer shall prepare an emergency response plan, specific to each mine, for reasonably foreseeable industrial and natural disasters.

Article 9

Where workers are exposed to physical, chemical or biological hazards, the employer shall:
(a) inform the workers, in a comprehensible manner, of the hazards associated with their work, the health risks involved and relevant preventive and protective measures;
(b) take appropriate measures to eliminate or minimize the risks resulting from exposure to those hazards;
(c) where adequate protection against risk of accident or injury to health including exposure to adverse conditions cannot be ensured by other means, provide and maintain at no cost to the worker suitable protective equipment, clothing as necessary and other facilities defined by national laws or regulations; and
(d) provide workers who have suffered from an injury or illness at the workplace with first aid, appropriate transportation from the workplace and access to appropriate medical facilities.

Article 10

The employer shall ensure that:
(a) adequate training and retraining programmes and comprehensible instructions are provided for workers, at no cost to them, on safety and health matters as well as on the work assigned;
(b) in accordance with national laws and regulations, adequate supervision and control are provided on each shift to secure the safe operation of the mine;
(c) a system is established so that the names of all persons who are underground can be accurately known at any time, as well as their probable location;
(d) all accidents and dangerous occurrences, as defined by national laws or regulations, are investigated and appropriate remedial action is taken; and
(e) a report, as specified by national laws and regulations, is made to the competent authority on accidents and dangerous occurrences.

Article 11

On the basis of general principles of occupational health and in accordance with national laws and regulations, the employer shall ensure the provision of regular health surveillance of workers exposed to occupational health hazards specific to mining.

Article 12

Whenever two or more employers undertake activities at the same mine, the employer in charge of the mine shall coordinate the implementation of all measures concerning the safety and health of workers and shall be held primarily responsible for the safety of the operations. This shall not relieve individual employers from responsibility for the implementation of all measures concerning the safety and health of their workers.

B. RIGHTS AND DUTIES OF WORKERS AND THEIR REPRESENTATIVES

Article 13

1. Under the national laws and regulations referred to in Article 4, workers shall have the following rights:
(a) to report accidents, dangerous occurrences and hazards to the employer and to the competent authority;
(b) to request and obtain, where there is cause for concern on safety and health grounds, inspections and investigations to be conducted by the employer and by the competent authority;
(c) to know and be informed of workplace hazards that may affect their safety or health;
(d) to obtain information, relevant to their safety or health, held by the employer or the competent authority;
(e) to remove themselves from any location at the mine when circumstances arise which appear, with reasonable justification, to pose a serious danger to their safety or health; and
(f) to collectively select safety and health representatives.

2. The safety and health representatives referred to in paragraph 1(f) above shall, in accordance with national laws and regulations, have the following rights:
(a) to represent workers on all aspects of workplace safety and health, including where applicable, the exercise of the rights provided in paragraph 1 above;

(b) to:
  (i) participate in inspections and investigations conducted by the employer and by the competent authority at the workplace; and
  (ii) monitor and investigate safety and health matters;
(c) to have recourse to advisers and independent experts;
(d) to consult with the employer in a timely fashion on safety and health matters, including policies and procedures;
(e) to consult with the competent authority; and
(f) to receive, relevant to the area for which they have been selected, notice of accidents and dangerous occurrences.

3. Procedures for the exercise of the rights referred to in paragraphs 1 and 2 above shall be specified:
(a) by national laws and regulations; and
(b) through consultations between employers and workers and their representatives.

4. National laws and regulations shall ensure that the rights referred to in paragraphs 1 and 2 above can be exercised without discrimination or retaliation.

Article 14

Under national laws and regulations, workers shall have the duty, in accordance with their training:
(a) to comply with prescribed safety and health measures;
(b) to take reasonable care for their own safety and health and that of other persons who may be affected by their acts or omissions at work, including the proper care and use of protective clothing, facilities and equipment placed at their disposal for this purpose;
(c) to report forthwith to their immediate supervisor any situation which they believe could present a risk to their safety or health or that of other persons, and which they cannot properly deal with themselves; and
(d) to cooperate with the employer to permit compliance with the duties and responsibilities placed on the employer pursuant to the Convention.

C. COOPERATION

Article 15

Measures shall be taken, in accordance with national laws and regulations, to encourage cooperation between employers and workers and their representatives to promote safety and health in mines.

PART IV. IMPLEMENTATION

Article 16

The Member shall:
(a) take all necessary measures, including the provision of appropriate penalties and corrective measures, to ensure the effective enforcement of the provisions of the Convention; and
(b) provide appropriate inspection services to supervise the application of the measures to be taken in pursuance of the Convention and provide these services with the resources necessary for the accomplishment of their tasks.

PART V. FINAL PROVISIONS

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 21

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 22

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 23

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides -

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso iure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 19 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 24

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Eighty-second Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-second day of June 1995.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-third day of June 1995.

The President of the Conference

F. ROSALES ARGÜELLO

The Director-General of the International Labour Office

M. HANSENNE

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Certified true and complete copy,

For the Director-General of the International Labour Office:

FRANCIS MAUPAIN signature manual

Legal Adviser

of the International Labour Office

Príloha
k č. 110/1999 Z. z.

CONVENTION 176

Convention de l'Organisation internationale du Travail concernant la sécurité et la santé dans les mines No 176/1995

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 6 juin 1995 en sa quatre-vingt-deuxième session;

Notant les conventions et recommandations internationales du travail pertinentes, en particulier la convention sur l'abolition du travail forcé, 1957; la convention et la recommandation sur la protection contre les radiations, 1960; la convention et la recommandation sur la protection des machines, 1963; la convention et la recommandation concernant les prestations en cas d'accidents du travail et de maladies professionnelles, 1964; la convention et la recommandation sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965; la convention sur l'examen médical des adolescents (travaux souterrains), 1965; la convention et la recommandation sur le milieu de travail (pollution de l'air, bruit et vibrations), 1977; la convention et la recommandation sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981; la convention et la recommandation sur les services de santé au travail, 1985; la convention et la recommandation sur l'amiante, 1986; la convention et la recommandation sur la sécurité et la santé dans la construction, 1988; la convention et la recommandation sur les produits chimiques, 1990, ainsi que la convention et la recommandation sur la prévention des accidents industriels majeurs, 1993;

Considérant le besoin et le droit que les travailleurs ont d'être informés, formés et consultés de manière effective, ainsi que de participer à la préparation et la mise en oeuvre de mesures relatives à la sécurité et à la santé au sujet des dangers et des risques auxquels ils sont exposés dans l'industrie minière;

Reconnaissant qu'il est souhaitable de prévenir tout accident mortel, lésion ou atteinte à la santé que pourraient subir les travailleurs ou la population, ainsi que les dommages à l'environnement, qui pourraient résulter de l'exploitation minière;

Tenant compte de la nécessité d'une coopération entre l'Organisation internationale du Travail, l'Organisation mondiale de la santé, l'Agence internationale de l'énergie atomique et les autres institutions compétentes, et notant les instruments, recueils de directives pratiques, codes et directives pertinents publiés par ces organisations;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la sécurité et à la santé dans les mines, question qui constitue le quatrième point de l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendront la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt-deuxième jour de juin mil neuf cent quatre-vingt-quinze, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la sécurité et la santé dans les mines, 1995.

PARTIE I. DÉFINITIONS

Article 1

1. Aux fins de la présente convention, le terme "mine" comprend:

a) tout site à ciel ouvert ou souterrain où se déroulent notamment les activités suivantes:
   i) l'exploration de minéraux, à l'exception du pétrole et du gaz, qui implique une altération mécanique du terrain;
   ii) l'extraction de minéraux, à l'exception du pétrole et du gaz;
   iii) la préparation des matériaux extraits, notamment le concassage, le broyage, la concentration ou le lavage;
b) l'ensemble des machines, équipements, accessoires, installations, bâtiments et structures de génie civil utilisés en rapport avec les activités visées à l'alinéa a) ci-dessus.

2. Aux fins de la présente convention, le terme "employeur" désigne toute personne physique ou morale qui emploie un ou plusieurs travailleurs dans une mine, ainsi que, si le contexte l'implique, l'exploitant, l'entrepreneur principal, l'entrepreneur ou le sous-traitant.

PARTIE II: CHAMP ET MODALITÉS D'APPLICATION

Article 2

1. La présente convention s'applique à toutes les mines.

2. Après consultation avec les organisations les plus représentatives d'employeurs et de travailleurs

intéressées, l'autorité compétente d'un Membre qui ratifie la convention,

a) pourra exclure certaines catégories de mines de l'application de la convention ou de certaines de ses dispositions si, dans son ensemble, la protection accordée en vertu de la législation et de la pratique nationales n'y est pas inférieure à celle qui résulterait de l'application intégrale des dispositions de la convention;
b) devra, au cas où certaines catégories de mines font l'objet d'exclusions en vertu de l'alinéa a) ci-dessus, établir des plans en vue de couvrir progressivement l'ensemble des mines.

3. Tout Membre qui ratifie la présente convention et se prévaut de la possibilité offerte au paragraphe 2 a) ci-dessus devra indiquer, dans les rapports sur l'application de la convention présentés, en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute catégorie particulière de mines qui a fait l'objet d'une exclusion et les raisons de cette exclusion.

Article 3

Le Membre devra, en tenant compte des conditions et de la pratique nationales, et après consultation avec les organisations les plus représentatives d'employeurs et de travailleurs intéressées, formuler et mettre en oeuvre une politique cohérente en matière de sécurité et de santé dans les mines et la revoir périodiquement, notamment en ce qui concerne les mesures donnant effet aux dispositions de la convention.

Article 4

1. Les mesures visant à assurer l'application de la convention devront être prescrites par la législation nationale.

2. Lorsqu'il y a lieu, cette législation devra être complétée par:

a) des normes techniques, des principes directeurs, des recueils de directives pratiques; ou
b) par d'autres moyens de mise en oeuvre conformes à la pratique nationale,

qui seront identifiés par l'autorité compétente.

Article 5

1. La législation nationale visée à l'article 4, paragraphe 1, devra désigner l'autorité appelée à surveiller et réglementer les divers aspects de la sécurité et de la santé dans les mines.

2. Cette législation devra prévoir:

a) la surveillance de la sécurité et de la santé dans les mines;
b) l'inspection des mines par des inspecteurs désignés à cet effet par l'autorité compétente;
c) les procédures de notification et d'enquête dans les cas d'accidents mortels ou graves ainsi que de catastrophe minière et d'incidents dangereux tels que définis par ladite législation;
d) l'établissement et la publication des statistiques sur les cas d'accidents, de maladies professionnelles et d'incidents dangereux tels que définis par ladite législation;
e) le pouvoir de l'autorité compétente de suspendre ou de restreindre, pour des motifs de sécurité et de santé, les activités minières jusqu'à ce que les conditions à l'origine de la suspension ou de la restriction soient corrigées;
f) la mise en place de procédures efficaces en vue de donner effet aux droits des travailleurs et de leurs représentants d'être consultés au sujet des questions et de participer aux mesures relatives à la sécurité et à la santé sur le lieu de travail.

3. Cette législation nationale devra prévoir que la fabrication, l'entreposage, le transport et l'utilisation d'explosifs et de détonateurs à la mine devront être effectués par des personnes compétentes et autorisées ou sous leur surveillance directe.

4. Cette législation devra établir:

a) les prescriptions à suivre en matière de sauvetage dans les mines, de premiers soins ainsi que les services médicaux appropriés;
b) l'obligation de fournir des appareils respiratoires de sauvetage individuel adéquats aux travailleurs dans les mines souterraines de charbon et, s'il y a lieu, dans d'autres mines souterraines ainsi que d'entretenir ces appareils;
c) les mesures de protection à appliquer aux travaux miniers abandonnés en vue d'éliminer ou de réduire au minimum les risques pour la sécurité et la santé;
d) les prescriptions visant à assurer, dans des conditions de sécurité satisfaisantes, le stockage, le transport et l'élimination des substances dangereuses utilisées dans les travaux miniers ainsi que les résidus produits à la mine;
e) le cas échéant, l'obligation de fournir et maintenir dans un état d'hygiène satisfaisant un nombre suffisant d'équipements sanitaires et d'installations pour se laver, se changer et se nourrir.

5. Cette législation nationale devra prévoir que l'employeur responsable de la mine doit veiller à l'élaboration de plans appropriés des travaux miniers avant le début des opérations ainsi que lors de toute modification significative, et à la mise à jour périodique de ces plans qui devront être tenus à disposition sur le site de la mine.

PARTIE III: MESURES DE PRÉVENTION ET DE PROTECTION DANS LA MINE

A. RESPONSABILITÉS DES EMPLOYEURS

Article 6

En prenant les mesures de prévention et de protection prévues par cette partie de la convention, l'employeur devra évaluer les risques et les traiter selon l'ordre de priorité suivant:

a) éliminer ces risques;
b) les contrôler à la source;

c) les réduire au minimum par divers moyens dont l'élaboration de méthodes de travail sûres;
d) dans la mesure où ces risques subsistent, prévoir l'utilisation d'équipements de protection individuelle,

eu égard à ce qui est raisonnable, praticable et réalisable, ainsi qu'à ce qui est considéré comme de bonne pratique et conforme à la diligence requise.

Article 7

L'employeur devra être tenu de prendre toutes les mesures nécessaires pour éliminer ou réduire au minimum les risques pour la sécurité et la santé que présentent les mines sous son autorité, et en particulier:
a) veiller à ce que la mine soit conçue, construite et pourvue d'un équipement électrique, mécanique et autre, y compris un système de communication, de manière que les conditions nécessaires à la sécurité de son exploitation ainsi qu'un milieu de travail salubre soient assurés;
b) veiller à ce que la mine soit mise en service, exploitée, entretenue et déclassée de façon telle que les travailleurs puissent exécuter les tâches qui leur sont assignées sans danger pour leur sécurité et leur santé ou celles d'autres personnes;
c) prendre des dispositions pour maintenir la stabilité du terrain dans les zones auxquelles les personnes ont accès à l'occasion de leur travail;
d) chaque fois que cela est réalisable, prévoir, à partir de tout lieu de travail souterrain, deux issues dont chacune débouche sur une voie séparée menant au jour;
e) assurer le contrôle, l'évaluation et l'inspection périodique du milieu de travail afin d'identifier les divers dangers auxquels les travailleurs peuvent être exposés et d'évaluer le degré de cette exposition;
f) assurer une ventilation adéquate de tous les travaux souterrains auxquels l'accès est autorisé;
g) pour les zones exposées à des risques particuliers, élaborer et appliquer un plan d'exploitation et des procédures de nature à garantir la sécurité du système de travail et la protection des travailleurs;
h) prendre des mesures et des précautions adaptées au type d'exploitation minière afin de prévenir, de détecter et de combattre le déclenchement et la propagation d'incendies et d'explosions;
i) faire en sorte que les activités soient arrêtées et les travailleurs évacués vers un lieu sûr, lorsque la sécurité et la santé des travailleurs sont gravement menacées.

Article 8

L'employeur devra, pour chaque mine, préparer un plan d'action d'urgence spécifique en vue de faire face aux catastrophes industrielles et naturelles raisonnablement prévisibles.

Article 9

Lorsque des travailleurs sont exposés à des dangers d'ordre physique, chimique ou biologique, l'employeur sera tenu de:
a) tenir les travailleurs informés, d'une manière compréhensible, des dangers que présente leur travail, des risques qu'il comporte pour leur santé et des mesures de prévention et de protection applicables;
b) prendre des mesures appropriées afin d'éliminer ou de réduire au minimum les risques résultant de cette exposition;
c) lorsque la protection adéquate contre les risques d'accident ou d'atteinte à la santé, et notamment contre l'exposition à des conditions nuisibles, ne peut être assurée par d'autres moyens, fournir et entretenir, sans frais pour les travailleurs, des vêtements appropriés aux besoins ainsi que des équipements et autres dispositifs de protection définis par la législation nationale; et
d) assurer aux travailleurs qui ont souffert d'une lésion ou d'une maladie sur le lieu de travail les premiers soins, des moyens adéquats de transport à partir du lieu de travail ainsi que l'accès à des services médicaux appropriés.

Article 10

L'employeur devra veiller à ce que:
a) les travailleurs reçoivent, sans frais pour eux, une formation et un recyclage adéquats ainsi que des instructions intelligibles relatives à la sécurité et à la santé ainsi qu'aux tâches qui leur sont assignées;
b) conformément à la législation nationale, une surveillance et un contrôle adéquats soient exercés sur chaque équipe afin qu'en cas de travail posté l'exploitation de la mine se déroule dans des conditions de sécurité;
c) un système soit mis en place afin que puissent être connus avec précision à tout moment les noms de toutes les personnes qui se trouvent au fond ainsi que leur localisation probable;
d) tous les accidents et incidents dangereux, tels que définis par la législation nationale, fassent l'objet d'une enquête, et que des mesures appropriées soient prises pour y remédier; et
e) un rapport sur les accidents et incidents dangereux soit établi conformément à la législation nationale à l'intention de l'autorité compétente.

Article 11

L'employeur devra s'assurer qu'une surveillance médicale régulière portant sur les travailleurs exposés à des risques professionnels propres aux activités minières est exercée selon les principes généraux de la médecine du travail et conformément à la législation nationale.

Article 12

Lorsque deux ou plusieurs employeurs se livrent à des activités dans la même mine, l'employeur responsable de la mine devra coordonner l'exécution de toutes les mesures relatives à la sécurité et à la santé des travailleurs et être tenu pour premier responsable de la

sécurité des opérations sans que les employeurs individuels se trouvent exonérés de leur responsabilité propre en ce qui concerne la mise en oeuvre de toutes les mesures relatives à la sécurité et à la santé de leurs travailleurs.

B. DROIT ET OBLIGATIONS DES TRAVAILLEURS ET DE LEURS DÉLÉGUÉS

Article 13

1. La législation nationale visée à l'article 4 devra reconnaître aux travailleurs le droit:
a) de signaler les accidents, les incidents dangereux et les dangers à l'employeur et à l'autorité compétente;
b) de demander et obtenir que des inspections et des enquêtes soient menées par l'employeur et l'autorité compétente lorsqu'il existe un motif de préoccupation touchant à la sécurité et la santé; et
c) de connaître les dangers au lieu de travail susceptibles de nuire à leur sécurité ou à leur santé et d'en être informés;
d) d'obtenir les informations en possession de l'employeur ou de l'autorité compétente relatives à leur sécurité ou à leur santé;
e) de s'écarter de tout endroit dans la mine lorsqu'il y a des motifs raisonnables de penser qu'il existe une situation présentant un danger sérieux pour leur sécurité ou leur santé; et
f) de choisir collectivement des délégués à la sécurité et à la santé.

2. Les délégués des travailleurs à la sécurité et à la santé visés au paragraphe 1 f) ci-dessus devront se voir reconnaître, conformément à la législation nationale, le droit:
a) de représenter les travailleurs pour tout ce qui touche à la sécurité et à la santé sur le lieu de travail, y compris selon le cas d'exercer les droits mentionnés au paragraphe 1 ci-dessus;
b) de:
   i) participer aux inspections et aux enquêtes qui sont menées par l'employeur et par l'autorité compétente sur le lieu de travail;
   ii) procéder à une surveillance et à des enquêtes relatives à la sécurité et la santé;
c) de faire appel à des conseillers et à des experts indépendants;
d) de tenir en temps opportun des consultations avec l'employeur au sujet des questions relatives à la sécurité et à la santé, y compris les politiques et procédures en la matière;
e) de tenir des consultations avec l'autorité compétente; et
f) de recevoir notification des accidents ainsi que des incidents dangereux, intéressant le secteur pour lequel ils ont été sélectionnés.

3. Les procédures relatives à l'exercice des droits visés aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus seront précisées:
a) par la législation nationale; ainsi que
b) par le biais des consultations entre les employeurs et les travailleurs et leurs représentants.

4. La législation nationale devra faire en sorte que les droits visés aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus puissent être exercés sans discrimination ni représailles.

Article 14

La législation nationale devra prévoir que, suivant leur formation, les travailleurs soient soumis à l'obligation:
a) de se conformer aux mesures prescrites en matière de sécurité et de santé;
b) de prendre raisonnablement soin de leur propre sécurité et de leur propre santé ainsi que de celles d'autres personnes susceptibles d'être affectées par leurs actes ou leurs omissions au travail, y compris en utilisant correctement les moyens, vêtements de protection et équipements mis à leur disposition à cet effet et veillant à en prendre soin;
c) de signaler immédiatement à leur supérieur direct toute situation pouvant à leur avis présenter un risque pour leur sécurité ou leur santé ou celles d'autres personnes et à laquelle ils ne sont pas eux-mêmes en mesure de faire face convenablement;
d) de coopérer avec l'employeur afin de faire en sorte que les obligations et responsabilités qui sont à la charge de ce dernier en vertu de la convention soient respectées.

C. COOPÉRATION

Article 15

Des mesures devront être prises, conformément à la législation nationale, pour encourager la coopération entre les employeurs et les travailleurs et leurs représentants en vue de promouvoir la sécurité et la santé dans les mines.

PARTIE IV. APPLICATION

Article 16

Le Membre devra:
a) adopter toutes les mesures nécessaires, y compris les sanctions et les mesures correctives appropriées, afin d'assurer l'application effective des dispositions de la convention; et
b) mettre en place des services d'inspection appropriés afin de contrôler l'application des mesures à prendre conformément à la convention, et doter ces services des ressources nécessaires pour l'accomplissement de leurs tâches.

PARTIE V. DISPOSITIONS FINALES

Article 17

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 18

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 19

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 20

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 21

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 22

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 23

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 19 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 24

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa quatre-vingt-deuxième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 22 juin 1995.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce vingt-troisième jour de juin 1995:

Le Président de la Conférence

F. ROSALES ARGÜELLO

Le Directeur général du Bureau international du Travail

M. HANSENNE

Le texte de la convention présentée ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Copie certifiée conforme et complète,

Pour le Directeur général du Bureau international du Travail:
FRANCIS MAUPAIN signé de sa propre main
Conseiller juridique
du Bureau international du Travail

1) V tomto oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky sa uvádza slovenský preklad pôvodného textu dohovoru; v prílohe k tomuto oznámeniu sa uvádza pôvodný text dohovoru v anglickom jazyku a vo francúzskom jazyku v súlade s čl. 24 dohovoru, ako aj v súlade s § 8 ods. 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v znení zákona č. 44/1998 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov a zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce prijala 22. júna 1995 aj Odporúčanie Medzinárodnej organizácie práce o bezpečnosti a zdraví v baniach č. 183 z roku 1995, ktoré dopĺňa Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o bezpečnosti a zdraví v baniach č. 176 z roku 1995. Odporúčania Medzinárodnej organizácie práce členovia (členské štáty) Medzinárodnej organizácie práce neratifikujú a tieto odporúčania ich ani nezaväzujú. V súlade so zákonom o Zbierke zákonov Slovenskej republiky uvedenom v prvej vete tejto poznámky sa odporúčania Medzinárodnej organizácie práce neuverejňujú v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Členovia (členské štáty) Medzinárodnej organizácie práce v súlade s článkom 19 ods. 6 písm. d) Ústavy Medzinárodnej organizácie práce (XIII. časť Mierovej zmluvy medzi mocnosťami spojenými i združenými a Nemeckom a protokol podpísané vo Versailles 28. júna 1919 - č. 217/1921 Zb. v znení neskorších úprav) okrem záväzku predložiť odporúčanie príslušnému orgánu alebo orgánom, do ktorých právomoci dané odporúčanie patrí, sa zaväzujú, že oboznámia generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce vo vhodnom čase podľa požiadaviek Správnej rady Medzinárodného úradu práce so stavom práva a praxe v ich krajine, ak ide o záležitosti, ktorými sa dané odporúčanie zaoberá.

2) Anglický text tohto dohovoru používa termín „workers“ – „pracovníci“. Francúzsky text tohto dohovoru používa termín „travailleurs“ – „pracovníci“. V pracovnoprávnych predpisoch platných v Slovenskej republike sa nepoužíva termín „pracovníci“, ale sa používa termín „zamestnanci“ v súlade s článkom I prvým bodom a článkom VIII zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 206/1996 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákonník práce (zákon č. 65/1965 Zb.) a menia sa a dopĺňajú zákony v oblasti zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

3) V súlade s článkom 19 ods. 2 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce (XIII. časť Mierovej zmluvy medzi mocnosťami spojenými i združenými a Nemeckom a protokol podpísané vo Versailles 28. júna 1919 – č. 217/1921 Zb. v znení neskorších úprav) dohovor Medzinárodnej organizácie práce sa prijíma 2/3 väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov na príslušnom zasadnutí v priebehu Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce. Hlasovanie delegátov na 82. zasadnutí Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce pri prijímaní Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o bezpečnosti a zdraví v baniach č. 176 z roku 1995 na plenárnom zasadnutí konferencie 22. júna 1995: 378 za prijatie dohovoru, 9 proti prijatiu dohovoru, 34 sa zdržalo hlasovania.

4) Členského štátu Medzinárodnej organizácie práce.

5) XIII. časť Mierovej zmluvy medzi mocnosťami spojenými i združenými a Nemeckom a protokol podpísané vo Versailles 28. júna 1919 – č. 217/1921 Zb. v znení neskorších úprav.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.